

FÉLELEM NÉLKÜL

Látom az óriások szörnyű harcát,
Mélység és a magasság
Földindító viharban dúlva forrnak,
De a költők dalolnak,
Minden szenvedély tüze messze éget,
De zeng és ragyog az élet.

Ó, világnak magas, roppant szabálya,
Jó és rossz közös csodája,
Dühök, tébolyok gázolnak és ölnek
S kelnek tiszta szerelmek,
A szörnyű mellett a nemes is ott van
S a harc mind magasabban!

Mind magasabban látlak, im, ó, élet,
S mindig több az ígérlet,
S kik gyilkolnak és arcodon tapodnak,
Teszik címén a jónak.
Nem mer színében a cudar kiállni,
Törvény kell már, akármi.

Népeket tipró babona és galádság
Arcod ölti, Igazság.
S ki vértanút teremtve sújt a jóra,
Mártírt ír lobogóra:
De hívő, hű harcos, ma jól vigyázz csak
S szemek, kik látva látnak!

Ó, derék, hű sereg, száz büszke társam,
Csak tovább, egyre bátran,
Karral és lenge élivel a tollnak,
Állja, ha dühök tipornak,
Minden igaz most arcot fennt viseljen,
Göggel helytállni merjen.

Helytállni és hinni elszánt-vidáman,
Száll a jó a világban!
Ó, s ha nem: még győzők hős hiténél szebb
Daca a vert reménynek,
S kik maguk érted mitse várva adják,
Emberség és szabadság!